

Sygnatura akt I C 34/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2017r. w K.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko J. M.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej J. M. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 590,94 zł (słownie złotych: pięćset dziewięćdziesiąt i 94/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05.07.2016r. do dnia zapłaty,

II zasądza od pozwanej J. M. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 414,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 377,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt **IC 34/17**

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., działająca przez profesjonalnego pełnomocnika, w pozwie złożonym dnia - 5.07.2016 r. domagała się zasądzenia od pozwanej J. M. kwoty 590,94 zł z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu. Wniosła też o zwrot kosztów postępowania. Uzasadniając żądanie wywiodła, że zobowiązanie pozwanej względem strony powodowej wynika z wierzytelności nabytej od (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W., któremu cedowana wierzytelność przysługiwała z tytułu umowy ubezpieczenia OC zawartej z pozwaną odnośnie samochodu osobowego marki M. (...), nr rej. (...). Na kwotę 590,94 zł strona powodowa policzyła kwotę 479,29 zł tytułem zaległej składki ubezpieczeniowej i 111,65 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazem zapłaty wydanym w dniu 13.10.2016 r., sygn. akt VI Nc-e 1126833/16 nakazał pozwanej zapłatę na rzecz strony powodowej w terminie 14 dni kwoty łącznej 590,94 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5.07.2016 r. i koszty postępowania.

Pozwana od powyższego nakazu zapłaty złożyła w ustawowym terminie sprzeciw. Domagała się w nim oddalenia powództwa wywodząc, że z (...) Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. nigdy nie zawierała jakiegokolwiek umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej kierowców.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 18.11.2016 r., sygn. akt VI Nc-e 1126833/16 - uznając skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwaną - przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kamiennej Górze jako właściwemu.

Ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 29.07.2013 r. M. I. – będąc wraz z pozwaną J. M. współwłaścicielem samochodu osobowego marki M. (...), nr rej. (...) – zawarł z (...) Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu w zakresie OC nr (...) na okres: 29.07.2013 r. – 28.07.2014 r. Składka ubezpieczeniowa ustalona umową została rozłożona na dwie półroczne raty po 479,29 zł każda, przy czym pierwsza rata była płatna przy zawarciu umowy, druga natomiast do dnia 29.01.2014 r. Ubezpieczyciel wystawił ubezpieczającemu przy zawarciu umowy polisę ubezpieczeniową nr (...). Ubezpieczyciel nie otrzymał dotychczas drugiej składki ubezpieczeniowej.

(dowód: polisa ubezpieczeniowa na k. 32 akt, umowa sprzedaży na k. 48 akt i zeznania pozwanej J. M. z dnia 10.05.2017 r. na k. 49v. akt)

W trakcie obowiązywania umowy ubezpieczenia - umową z dnia 2.04.2014 r. - J. M. i M. I. sprzedali samochód osobowy marki M. (...), nr rej. (...) K. M..

(dowód: umowa sprzedaży na k. 48 akt i zeznania pozwanej J. M. z dnia 10.05.2017 r. na k. 49v. akt)

Umową sprzedaży wierzytelności nr (...) z dnia 23.06.2015 r. (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. dokonało przelewu wierzytelności wynikających z umowy ubezpieczenia samochodu osobowego marki M. (...), nr rej. (...) z dnia 29.07.2013 r., na rzecz powoda (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W..

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z załącznikiem na k. 33 – 36 akt)

Pismem z dnia 13.07.2015 r. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zawiadomiła pozwaną o cesji wierzytelności i wezwała ją do zapłaty drugiej składki ubezpieczeniowej w kwocie 479,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30.01.2014 r., których wysokość do dnia 28.06.2016 r. wynosiła 111,65 zł.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dowodem nadania na k. 37 - 38 akt)

Sąd zważył:

Powództwo należało uznać za uzasadnione.

W świetle art. 823 § 1 i 2 k.c., w razie zbycia przedmiotu ubezpieczenia prawa z umowy ubezpieczenia mogą być przeniesione na nabywcę przedmiotu ubezpieczenia. Przeniesienie tych praw wymaga zgody ubezpieczyciela, chyba że umowa ubezpieczenia lub ogólne warunki ubezpieczenia stanowią inaczej. W razie przeniesienia tych praw, na nabywcę przedmiotu przechodzą także obowiązki, które ciążyły na zbywcy, chyba że strony za zgodą ubezpieczyciela umówiły się inaczej. Pomimo tego przejścia obowiązków zbywca odpowiada solidarnie z nabywcą za zapłatę składki przypadającej za czas do chwili przejścia przedmiotu ubezpieczenia na nabywcę.

Zgodnie z kolei z art. 32 ust. 1 i 4 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U.2013.392) posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego rzecz przeniósł prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

W świetle okoliczności faktycznych ustalonych w sprawie, zachodziły warunki do obciążenia pozwanej zapłatą składki należnej zakładowi ubezpieczeń po zbyciu przez nią prawa własności pojazdu, do czasu powiadomienia przez

pozwaną zakładu ubezpieczeń o zbyciu samochodu. Pozwana – będąc współwłaścicielem ubezpieczonego pojazdu - nie zapłaciła stronie powodowej drugiej raty składki ubezpieczeniowej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC z dnia 29.07.2013 r. Nie zrobił też tego drugi współwłaściciel samochodu, a od chwili wymagalności drugiej raty składki, to jest od dnia 29.01.2014 r. do dnia 28.06.2016 r. odsetki ustawowe za opóźnienie w płatności tej raty wyniosły po ich skapitalizowaniu 111,65 zł. Pozwana kwestionowała co prawda fakt zawarcia umowy ubezpieczenia OC, jednakże – w świetle ustalonych przez Sąd okoliczności – fakt zawarcia takiej umowy nie budził wątpliwości. W tym kontekście należy podnieść, że pozwana poprzestała jedynie na swoich twierdzeniach, nie zgłaszając na ich poparcie jakichkolwiek wniosków dowodowych (art. 6 k.c.). Należy natomiast zauważyć, że umowę ubezpieczenia wspólnego pojazdu w zakresie OC mógł zawrzeć i z pewnością zawarł drugi współwłaściciel pojazdu, co potwierdza wystawiona przez ubezpieczyciela polisa ubezpieczeniowa nr (...) (art. 809 § 1 k.c.). Drugi współwłaściciel mógł to zrobić chociażby w ramach czynności zwykłego zarządu rzeczą wspólną, za dorozumianą zgodą powódki, która zresztą – jak sama przyznała – załatwianie wszelkich spraw dotyczących wspólnego samochodu, pozostawiła właśnie jemu (art. 201 k.c.). Można tutaj też przyjąć, że obowiązkowe ubezpieczenie OC zmierzało do zachowania wspólnego prawa w ramach zarządu wspólną rzeczą (art. 209 k.c.). Bacząc na powyższe, należy pamiętać, że gdy zaciągnięte zobowiązanie dotyczy wspólnego mienia, współwłaściciele są zobowiązani solidarnie (art. 370 k.c.). Po myśli art. 369 k.c., zobowiązanie jest solidarne, jeśli to wynika m.in. z ustawy. Za dopuszczalne należało uznać kapitalizację odsetek ustawowych dokonaną przez stronę powodową od chwili wymagalności drugiej raty składki ubezpieczeniowej do chwili złożenia pozwu i żądanie od tak ustalonej kwoty odsetek ustawowych po tej dacie (art. 482§ 1 k.c.). W rezultacie rozstrzygnięto w tym zakresie zgodnie z żądaniem pozwu.

Zeznania pozwanej zasługiwały na wiarę. W zakresie przekazanej treści były jasne i logiczne oraz koherentne z pozostałym materiałem dowodowym. Brak natomiast pełnej wiedzy pozwanej o ubezpieczeniu OC jej pojazdu wynikał z faktu zajmowania się tymi sprawami wyłącznie przez drugiego współwłaściciela samochodu.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane motywy

– po myśli art. 32 ust. 4 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j.: Dz.U.2013.392) w związku z art. 509 k.c. – orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c. Na zasądzoną stronie powodowej kwotę 414,80 zł składały się: 30,00 zł opłaty sądowej, 377,00 zł kosztów zastępstwa procesowego i 7,80 zł tytułem opłaty manipulacyjnej związanej z elektronicznym postępowaniem upominawczym. Pozwana przegrała sprawę i powyższą kwotę należało przyznać od niej powodowi (punkt II wyroku).